

"Look at me. Do I look worried?"

Bankiers

Enkele dieven zijn aan het redetwisten over de verdeling van zeven parels die een fortuin waard zijn. Een van hen overhandigt er twee aan de man aan zijn rechterhand, daarna twee aan de man aan zijn linkerhand. 'Ik,' zegt hij, 'zal er drie houden.'

De man aan zijn rechterhand zegt: 'Hoezo, jij houdt er drie?'

'Omdat ik de leider ben.'

'O, maar hoe komt het dat jij de leider bent?'

'Omdat ik meer parels heb.'

Beste Ouders, 8 Sept 93

Zie hier mijn
impressie van mijn
ontmoeting met de
Corporate Bank Division
Director v. d. Hooft Bank

in Aug 1993 in landen, die

ap mijn outslap aanstuurde na 12 1/4 dienstjaren.

We praten dan niet over felijkwaardige partijen die om de tafel zitten. De ene partij is zo machtig dat ie zijn wil aan de andere partij kan opleggen. De sterke partij oefent zijn "undue influence" uit en de zwakke partij weet maar al te goed dat: "beggars are not choosers".

Ma wat rituelen en wat wat schermutselingen wordt er het "stikken of stikken" bad op tafel gelegd. LONDEN locuta, Causa finita

"Causa finita" of niet, toch vraag ik mij af of een juridische structuur voor een organisatie opzet is ten dienste van de MENS of staat de MENS ten dienste van de abstracte organisatie welke door tabellen, cijferreeksen, ratio's en door Computer print-outs en leven is gaan leiden en zodoende een

brave new world" schiept. De menselijke poot
is in deze wereld ondergeschikt aan het
mechanistisch wereldbeeld van de abstracte
organisatie; een organisatie met veel
memory en weinig mind. Werken in
zulk een organisatie is peest & dodend.

Al het werken moet leiden tot vrije tijd
om je aan deze "Brave New World" te kun-
nen onttrekken, is mijn mening. De vrije
tijd moet dan wel niet zo zwaarvuldig
worden ingedeeld als we onze werkzaam-
heden in een arbeidsverhouding inkleen.

De vrije tijd wordt niet verworven om ons
over te geven aan een "dolce far niente",
maar om de hersenen te schoeien alsof
we een akkertje bebouwen, instrueert
Petrarca ($\pm 1300 - 1370$ n. Chr.) het nageslacht
in zijn boek: Het leven in Eenzaamheid.
De MENS als verloopstuk van een systeem,
dat alles overheersend is, is niets anders
dan een moderne vorm van Slavernij.

In mijn betrekking tot de verschillende
mensen met mijn omgeving heb ik
altijd betracht de individuele waarde
van ieder mens aan te spreken. Ik
vind ieder mens op zich bijzonder. Deze
visie wordt door mijn huidige werkpever
niet ondergeschikt. De mens is een
quantiteit niet telbaar, waar men zou en

Staan helemaal op moet terug vallen.
over mijn "uitvalsveld" bij de Boyen Brant.
Zou een een deel te
deftig